

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Városi gazdálkodás.

Pécs, 1898. március 1.

Ha valaki többet költ, mint a mennyi jövedelme van, azt modern gazdának nevezik. Ebben a tekintetben a mi kedves városunk a legmodernebbek sorában is nagyon elül áll, annyira elül, hogy csak egy kissé kell még ebben az irányban haladnia s benne lesz abban a kategóriában, a hol a könnyelmű pazarlók szigorú gondnoksági felügyelet alatt elmélkednek azokról a szép időkről, a mikor fényűző nagy háztartás, dinom-dánom s a nagyvárosi hóbortnak sok mindenféle más neme rohamosabban apasztotta öröklött vagyonukat, mint a márciusi napsupár a földnek hótakaróját.

Most még benne vagyunk a magunk áztatásában, hazudunk a magunk zsebére, a mikor évről-évre kicirkalmazunk a költségvetésünket s abban olyan szépen kimutatjuk, hogy az eddigi 35%-os pótdóval minden szükségletünk fedezetet talál, de már mind sűrűbben kerülnek napvilágra azok a szomorú jelenségek, a melyek gazdasági viszonyaink siralmas állapotáról tesznek bizonyosságot. Mint a bukás örvénye felé sodort ember, még erősen kapaszkodunk a mentegetőzés minden szalmaszálaiba, még leplezzük erősen valódi helyzetünket, de azért már nem mindig sikerül letagadnunk, hogy a legszükségesebb kiadásaink fedezésére sincsen pénzünk, s hogy váro-

sunk lakosságát mindenféle cimen már annyira megterheltük közterhekkkel, hogy azok fokozására gondolni sem lehet, hacsak a végsőig feszített hurok elpattantani nem akarjuk.

A tegnapi városi közgyűlésen is tanui lehettünk annak a kínos vergődésnek, a mely a régi bűnök takargatásából s az igaz vallomástételtől való irtózásból származik.

A város a saját kórházának múlt évi számlájára 19.000 frtot meghaladó összeggel adósa maradt, pedig a költségvetés-irányzatban ez is benne volt, mint oly kiadás, a mely megtalálja fedezetét a város jövedelmeiben. Nemcsak betegápolásból származott ez a nagy tartozás, hanem abból is, hogy a város két intézetét, a Rudolfinumot és a szegényházat a kórház által élelmezteti, de ezt az élelmezési költséget már egy éve nem fizeti.

Azt mondta erre a polgármester, hogy nem a költségvetés megbízhatatlansága, hanem az adófizetők siralmas és szárandó helyzete az oka ennek, mert az előirányzott városi pótdótot nem képesek befizetni, természetesen tehát, hogy a városi pénztár sem képes eleget tenni kötelezettségeinek. Nos, hát tegyük fel, hogy ez a fennakadás oka s kérdjük, vajjon nevezhető-e realinak az olyan költségvetés, a mely a minden körülmények között bizonyosan felmerülő kiadások fedezésére olyan bevételeket jelöl ki, a melyeknek befolyása nemcsak bizony-

talán, de a melyekről már eleve bizonyosan tudjuk, hogy befolyani nem fognak. Hisz az adózók siralmas és szárandó helyzete nem mai keletű, hangoztatják azt már évek óta a városházán, s mégis évről-évre nem a valószínűség szerint befolyandó pótdótot irányozzák elő fedezetül, hanem az összes állami adó 35%-kát veszik számításba, noha jól tudják, hogy ennek egy jó nagy része semmi esetre se folyik be.

Igy aztán évenként nagy kiadási tételek maradnak fedezetlenül, a melyeknek pedig a költségvetésben megvolt a képzeleti fedezetük. Persze ezt bevallani kellemetlen dolog, azért a következő évek költségvetésébe soha se lettek felvéve a megelőző évbéli fedezetlen kiadások, mert akkor az egyensúly már a papiroson sem lenne többé kihozható. Maradnak tehát a korábbi folyó tartozások Mohamed koporsójaként függve ég és föld között s ha jól megy, fedezik őket a folyó évi kiadásokra előirányzott bevételekből, a mi által megint ezek maradnak fedezetlenül.

Ha ez nem így lenne, ugyan hogyan volna megmagyarázható a múlt évi tényleges adójövedelem mellett a nagy adósság, mert nemcsak a kórháznak tartozik ám a város tavalyi kontóval, azt sajnos tudják a város szállítói. Hisz a múlt évben a pénzügyigazgatónak a január havi közigazgatási bizottsági ülésen előterjesztett jelentése szerint 366.465 frt állami adó folyt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Barátom halálára.

Szomorú vagyok, mert gyászos hírt hallottam: Egy jó barátomat a legszebbik korban, Midőn már sajkája révpart előtt állott, Mélységbe sodorták a vészes hullámok . . . Megrendül lelkem e gyászhir hallatára S félve gondolok a halál hatalmára.

Suttognak beszélnek: mily nagy kár volt érte, Mennyi ábránd s remény tűnt a semmiségbe S hasztalan küzdött oly sok nehéz évig, Hullatván könnyeit s munka veritékit; Jutalmat nem nyerve, életének fája Sirba dőlt, hol örök enyészet hullt rája . . .

Ifju társai közt egy vig mulatságon, Mintha most is látnám jó Lajos barátom. Mindenki vig, derült; csak ő levert, bágyadt, Tán már lehetét érzé a halálnak . . . Mit előre sejtett, hogy rövid lesz élte, Mit akkor megjósolt: beteljesült végre.

Te, ki már tul vagy e földi vándorlason, Küldd hozzám szellemed, meghalt jó barátom; Mondd meg van-e vajjon a siron tul élet S ha meg nem semmisül, hová száll a lélek, Isten trónja elé, vagy más égitestre? . . . Remegve gondolok az utolsó percre!

Szendrói József.

A telepáthia.

Franciából.

I.

Du 'Cat barátunkat bucsuztattuk el, ki családi ügyeinek rendezése végett Versaillesba utazva, huzamosabb időre szándékozott Párist minden élveivel elhagyni.

Du 'Cat — dacára annak, hogy már jóval túl volt az »ötvenen« s ezelőtt öt évvel, veszedelmesen kopaszodó fejjel megnősült, feleségül véve egyikét azoknak a pikáns párisi baba asszonykáknak, kiknek minden porcikája szerelemre vágyik — még mindig elég jó cimborá volt s a pezsgő és a grisetek még ma is nagy gyengéi közé tartoztak. Nem törődve férji kötelességeivel, vigan folytatta legényéletét s gyakran egész csinos kis multságokat csapott. Ő is egyike volt azoknak a kiérdemült vén ruéknek, kik még kopaszodó fejjel is, kevés erejüket (mely a zajos legényéletből még megmaradt) mindenütt elpazarolják, csak éppen a feleségnek nem jut semmi, vagy legjobb esetben is csak igen kevés.

A szerelemre vágyódó baba asszonyka pedig vagy nagyon erényes, vagy — ami valószínűbb — rendkívül ügyes volt, mert legesküdtőbb ellenségei sem tudtak volna egy szunyognyi kompromittáló kalandocskát is rábizonyítani, pedig elhihetik nekem, mindannyian, kik csak ismertük, becsületesen láradoztunk azon, hogy a szép Jeanette kegyeibe juthassunk.

Csak néha támadtak kételyeink Madame Du 'Cat erényessége fölött, ugyanis akkor, amidőn Francois barátunk előtt panaszkodtunk a szép asszony megközelíthetlenségéről.

A »szellemes« Francois (mint hivni szoktuk) ilyenkor mindig boszantó módon zárkózott és szokása ellenére diszkrét volt, de vérszíves, keskeny ajkain rendszeren olyan kétértelmű mosoly lebegett, mely azt látszott mondani: »Ostobák! Hiszen ezen én már régen túl vagyok.«

Mint mondtam — Du 'Cat bucsuzása alkalmából — ma is egy olyan grisetekkel fűszerezett pezsgős estélyt rendeztünk, mely után jókedvűen, a pezsgő hatásának csodálatlan jelével szemünkben, tértünk be a »Café Royal« villany-fényes termébe, hogy tespedni kezdő kedélyeinket egy pohár abszinttal, ezzel a pokoli üdvös itallal, felelevenítsük. Már erősen hajnal felé hajlott az idő, a midőn az öreg Cu 'Cat méltóságteljesen felemelkedett székrétől s magasra tartva abszintos poharát így szólt:

»Kedves barátaim!

Egy kellemesen eltöltött éj után végre a komoly bucsuzásra is kell gondolnunk. Tartásokat meg jóindulatotokban s gondoljatok néha rám és ha úgy szívből igazán kívánni fogjátok a jelenléteket — bár messze tőletek, de a barátságunk szoros kapcsa és a telepáthia üdvös segítségével — ha csak mint látomány is meg fogok köztetek jelenni.

be, a melynek 35%-ka 128.262 frt 75 krt tesz ki; tehát ennyi városi pótdónak kellett befolynia, pedig pótdóból a városi költségvetésben 1897-ik évre csak 101.600 frt bevétel volt előirányozva.

Nos hát, az előirányzott összegnél 27.000 frttal nagyobb adóbevétele volt a pénztárnak s a kiadások még sem nyertek fedezetet. Hát reális az ilyen háztartás? Nem tagadjuk mi, sőt tökéletesen osztjuk a polgármester nézetét, hogy adózóink helyzete siralmas és szájalomraméltó, de a fenti példából is kétségtelenül kiderül, hogy bizony siralmas a mai városi gazdálkodásunknak a képe is. Szájalomraméltónak már nem mondhatjuk, mert nem szájalmat, hanem megrovást érdemel az ilyen szemfényvesztés; megrovást és orvoslást, mert ha ezt továbbra is ölberakott kezekkel elnézzük, bizony be fog következni a pénzügyi bukás szomorú napja.

Tessék egyszer már tiszta bort tölteni a pohárba! Mutassák ki, mennyi a városnak dugdosott, lebegő adóssága, a mi évről-évre nem nyer tényleges fedezetet a költségvetés keretében; mutassák ki, hogy mennyi biztos követelése van ezzel szemben a városnak, a melynek behajtására számítani lehet. Az igaz, hogy ez csak a kellő „mea culpa” elrebegésével lesz lehetséges, mert az a be nem folyt nagy adóhátralék nagyon is össze fog zsugorodni. Hisz ugyancsak a pénzügyigazgató jelentése szerint a múlt év végén az összes állami adóhátralék Pécs város egész területén csak 57,194 frtot tett ki, a mely összeg után a város 35%-kos pótdó követelése csupán 20,000 frtra rughat, még ha az utolsó krajcárig be is folyik, a mit pedig még elképzelni is alig lehet. — Ebből is kitűnik, hogy a városnak összes kintlevő pótdókövetelése alig hogy a kórházi tartozást fedezi, hol van hát a többi lebegő adósságnak a fedezete?

Hát tessék először is behajtani azt a kintlevő adóhátralékot, hisz azt is kimutatta a pénzügyigazgató, hogy az összes

adóhátraléknak a fele olyan adózóknál maradt vissza, akik 100 frt adónál többel tartoznak. Nos mi azt hisszük, hogy az ilyen adózonak nem kell a vánkását ellicitálni, hogy hátralékát behajthassák.

A behajthatlan követeléseket pedig töröljék s a fedezetlen számlatartozásokra teremtsék fel a pénzt kölcsön útján, hisz a számlatartozás is csak adósság, csak hogy piszkosabb a nyílt kölcsönnél.

Ha így aztán tisztába hoztuk a tartozik és követel rovatunkat, akkor aztán hagyjunk fel minden nagyzási hóborttal, hanem nyujtózokdjunk, a meddig a takarónk ér, mert különben biz' Isten, még elfagy majd a kezünk-lábunk.

H i r e k.

Pécs, 1898. március 1.

Miért nem ünnepelnek a torony alatt március 15-én?

A kik tegnapi városi közgyűlésen várták a Tanács előterjesztését március 15-dikének jubileuma megünneplése végett, — azok alaposan csalódtak.

Viszont azok is csalódtak a torony alattiak közül, a kik valami heves interpellációt vártak ez ügyben.

Készen is volt a válasz ez interpellációra s a mint a leghitelesebb forrásból értesülünk szólt a következőképen:

„Tisztelt Közgyűlés, azt tartom, nem lehet március 15-én diszközgyűlést tartani, miután tarthatatlan azok megtartása, kik azt tartják, miszerint ez a közgyűlés megtartható.

Nem tartható meg pedig ezen hazafias közgyűlés azért, mert:

1. Én március 15-én, a szabadság születésnapján veszem magamnak azt a szabadságot, miszerint későn szabad fölkelnem.

2. Hát későn kelek, mondjuk 10 órakor.

3. Tíz órakor kelvén, hát a Nádorba csak 1/2 11-kor jutok. És mivel ott végig kell olvasnom a Pécsi Figyelőt, a székesegyházi istentisztelet nem tartható meg 11 óra előtt.

4. Ezen istentisztelet is soká tart, a beszéd, melyet — vizsgálatul mondom — nem én tartok, szintén sokáig tart, így tehát diszközgyűlés már nem tartható ebéd előtt.

— Meglehet — szólt boszusan — de én messzebb is megyek állításaimban. Ha teszem azt engem vagy házamat veszély fenyegetne, ha tolvajok törnének lakásomba, azt hiszem ezt is tudnám előre, mert az érzékeny lelkek a telepáthia tanai szerint minden veszélyt, minden őket közelebből érintő eseményt előre megéreznek — meglátnak.

— Tehát e szerint annak sem vagy kitéve, hogy gyakori távolléted alatt valaki bájos nődet megszöktesse, mert te a telepáthia segítségével már előre megtudnád, ki a gaz csábító? — szólt ártatlanul a »szellemes« Francois, de ajkain ismét mutatkozott az a bizonyos jelentőségteljes mosoly, melyet alig tudott egy rögtönzött köhögési roham leple alá rejteni.

— Azt hiszem erre nem lesz alkalom, de szükség esetén bizonyára ezt is megtudnám — szólt Du 'Cat epésen.

Láttam, hogy a kedélyek kezdenek már izgatottak lenni, s hogy a társalgás egy igen kényes tárgy körül forog, célszerűnek találtam tehát őket félbeszakítani.

— Nos fiuk! Itt az ideje, hogy távozzunk. Hiszen már virradni kezd.

Felkeltünk mindannyian s kiürítve újra megtöltött poharainkat, kezet szoritottunk távozó barátunkkal s neki indultunk a hűvös derengő reggelnek, kipihenni az éj fáradságait.

II.

Már néhány hónap telt el azóta, hogy

5. Tartok tőle, miszerint önök azt fogják elébem fartani, miszerint a diszközgyűlés délután is megtartható. De engedelmet kérek önöktől és minden takarékoságom dacára nem takarékosan szeretett édes hazánktól, ez lehetetlen. Mert olyan nagy ünnepen, mint a szabadság dicső születésnapja, én dicsően szeretek ebédelni, ebéd után pedig 1/2,5 óráig tartom a Nachmittagschlächtenemet.

6. Be fogják hát ezek után látni, tisztelt Közgyűlés, hogy 4 órakor sem tartható diszközgyűlés olyan napon, mikor én ebéd utáni álmomat alszom.

Ime, tisztelt Közgyűlés, hát ezért nem tartható március 15-én célirányos diszközgyűlés, meg aztán azért sem célirányos az kérem, mert nem engedi meg a magas kormány.

Hanem majd akkor tartunk diszközgyűlést, ha a magas kormányunk ránk parancsolni méltóztatik, vagyis április 11-én!

... Ime, ezért nem ünnepelik meg a torony alatt március 15-ikének ötvenéves évfordulóját.

Napirend 1898. március 2-án.

Naptár: szerda, márc. 2. — Róm. kath.: Szipliciusz. — Prot.: Szipliciusz. — Görög-kel. (febr. 18.) Leo. — Zsidó: Adar 8. — Nap két 6 óra 24 perckor; nyugszik 5 óra 28 perckor. — Hold két délelőtt 11 óra 14 perckor; nyugszik 3 óra 4 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet: 5 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő és eső várható.

Színház: »Ninette«, operett.

(Pécs város közigazgatási bizottsága)

ma délelőtt 11 órakor Fejérváry Imre báró főispán elnökle alatt rövid ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: Majorossy Imre, polgármester, Szeredy József, Salamon József, Kovácsffy Kálmán, Kiss József, Círer Elek dr., Nendtvich Andor, Zsolnay György, Kindl József, Dragonescu Döme, Egry József, Krasznay Mihály és Tróber Aladár főjegyző. A főispán üdvözlővén a bizottsági tagokat, az ülést megnyitotta. A polgármester bejelentette, hogy Zavaros Péter, árvaszéki elnök, nyugdíjaztatása alkalmából az árvaszéki elnöki állásra a főispán Nendtvich Andor, fogyasztási adótanácsost helyettesítette. Üdvözlö a helyettes árvaszéki elnököt, kiben az árvaszék kitűnő erőt nyer. Nendtvich Andor erre meg-

Du' Cat elhagyta Páris, mely idő alatt elég szorgalmasan levelezett velünk s mely idő alatt, mulatságaink közben számtalanszor igyekeztünk távoleső barátunk szellemét körünkbe idézni, mi természetesen — nem sikerült. (Talán nem voltunk eléggé érzékeny lelkűek.) Du' Cat jól létéről egyébként meg voltunk győződve, csupán azt találtuk sajátságosnak, hogy leveleiben soha sem tesz említést a szép Jeanetteről. No de a bájos asszonyka sorsa felett sem aggódtunk, mert a »szellemes Francios«, ki gyakran meglátogatta Jeanettet, megnyugtatót bennünket azon határozott kijelentésével, hogy »Jeanette virulóbb és pajzánabb, mint valaha!« Hogy jó öreg barátunknak Versaillesban voltak-e ezalatt telepáthikus víziói, vagyis, hogy tudott-e Francios gyakori látogatásairól, azt nem tudom, de erősen kétlem, mert leveleiben ezekről soha sem tett említést.

Egy félévvel Du' Cat távozása után ismét levelet kaptam Versailles-ból, még pedig oly meglepő tartalommal, hogy késztetve éreztem magamat rendes asztaltársaságunkat a »Hotel de Prusse« éttermébe összehívni. A midőn láttam, hogy körülbelül már mindannyian együtt vagyunk, hozzá fogtam a versaillesi levél felolvasásához, mely így szólt:

»Kedves barátom!

Az öröm és fájdalom vegyes érzelmeivel írom jelen soraimat. Örömmel azért, mert

Isten tartson meg benneteket jó cimborák az emberi kor legvégső határáig.

Összekoccintottuk poharainkat s néhány percig szótlánul ültük körül az asztalt, mert akármily vig legyen is egy társaság, egy távozó jóbarát bucsuszavai mindig nyomasztólag hatnak a kedélyekre. Végre is az örökké te- csegő Paul szakította meg a csendet:

— Nem is tudtuk — Du 'Cat — hogy te oly nagy psychologus vagy?

— En — mondá Du 'Cat — legkevésbé sem foglalkozom rendszeres pszichológiával, csupán Feyt, Flammariont és Scherloc Holmes viselt dolgait olvastam, de mind a mellett a telepáthiának, a miszticizmus eme legelfogadhatóbb tárgyának — mely már sok igaz (?) történettel igazolva lett — hívője maradtam.

— S valóban el akarod velünk hitetni, hogy kívánatunkra szellemed megjelenik közöttünk?

— Miért ne? Hiszen be van ez már számtalan példával bizonyítva.

— Hiszen ilyformán szellemed folyton *Sci-Denisben* van a szép *Julietténél*, akit oly csufosan elhagyta — te vén nőcsábító — mert szegény Juliette bizonyára gyakran gondol reád és kívánja jelenlétedet, hogy legalább szellemedet alaposan megtéptázhassa?! — mondám én nevetve.

Az egész társaság kacagott, csak Du 'Cat maradt megrögzötten komoly.

köszönte az üdvözlést és kérte a közigazgatási bizottságot, hogy szives támogatásban részesítse, hogy az előlegezett bizalomnak megfelelően. A polgármester ezután meleg szavakban emlékezett meg a nyugalomba vonult árvaszéki elnökről, Zavaros Péterről, a ki egész életét a városnak szentelte s ki tisztviselő társainak igazi atyjuk s a város ügyeinek fáradhatatlan munkása volt. A mai ülésnek tulajdonképen két tárgya volt s mindkettő vasuti ügyekre vonatkozott. Az első volt a kereskedelmi miniszter leirata, melyben értesíti a bizottságot, hogy a vasuti állomás kibővítésére szükséges ingatlanokra a kisajátítási eljárást engedélyezi s tekintve a kisajátítási tervek közérdekű sürgősségét, megengedi, hogy a kisajátítás befejezése előtt, már az építkezés megkezdésekor, birtokba vehetők legyenek a szükséges ingatlanok. A bizottság e rendelet alapján a kisajátítási eljárás megejtésére Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt Egry József és Kiss József bizottsági tagokat és Tróber Aladár főjegyzőt küldi ki, azzal, hogy a kisajátítási tervrajzot és összeírást a folyó hó 21-dik napján délelőtt 9 órakor a közgyűlési teremben tartandó tárgyaláson bemutassák. Az ülés második tárgya volt a siklósi és malom-utcai vasuti átjáróknál a múlt hó 22-én tartott helyszíni szemle jegyzőkönyvének bemutatása. A vasuti és hajózási felügyelőségi kiküldöttek és a helyi megbízottakból alakult helyszíni bizottság a vasuti átjáróknál fennálló forgalmi akadályok megszüntetésére akár a pályatest felemelését, akár az átjárók áthidalását megfelelőnek jelezte, de mert egyiknek sem ismerte költségeit, elhatározta, hogy a miniszter mindkét terv költségeinek és kiviteli módzatainak kidolgozását foganatosítsa s csak ekkor lehet tárgyalni, hogy melyik mód foganatbavételével szüntettessenek meg a forgalmi akadályok. A közigazgatási bizottság a helyszíni szemle jegyzőkönyvét tudomásul vette és elhatározta, hogy sürgősen feliratot küld a kereskedelmi miniszterhez, a melyben a bajon-

nemsokára ismét kedves társaságokban leszek, fájdalommal pedig azon okból, mert válópöröm megindítása kényszerít Párisba vissza térnem.

Képzeltétek csak jó fiuk mi történt?

Amint Párisból távoztam, egy időre szinte jól esett a csendes, nyárspolgáris életmód.

Minden időmet otthon töltöttem, s ha kimentem is az utcára, az soha sem történt meg Jeanette nélkül. Neki is, úgy látszott, tetszik ez az élet, s így egy ideig azt hittem, én vagyok Versailles legmegelégedettebb embere. De csakhamar meguntam ezt a parlagias életmódot s vágnyi kezdtem egy kis párisi életmód után. (Hiszen tudjátok, hogy a jó vér nem tagadja meg magát!) Hozzátok utaznom s veletek jó kimulatnom magamat, lehetetlen volt annélkül, hogy feleségem gyanuját arra nézve fel ne keltsem, hogy régi életmódomat újra kezdem, ezt pedig nem akartam. Tehát Versaillesban próbáltam szerencsét. Néhány csütörtököt mondott kísérlet után, végre is arra a tapasztalatra jutottam, hogy a pezsgő itt is csak olyan jó, mint Párisban és ha a leányok nem is oly szépek, mint a mi grizetteink, mégis eléggé csinosak arra, hogy szerelmi vágyakat keltsenek az emberben s a mi fő, nem tulságosan éretnyek. Ettől az időtől fogva, újra kezdtem párisi szokásaimat t. i. mindig a házon kívül voltam. Arról persze, hogy otthon ez idő alatt

kat feltárja és a költségek megállapítását kéri. A felirat postán és sürgősen azért küldetik, hogy a miniszter tájékozva legyen az ügyről a deputáció felmenetele előtt, a mely deputáció tudvalevőleg az állam hozzájárulását is fogja kérni a vasuti átjárók költségeihez. A polgármester bejelentette végül, hogy Fekete Mihály tiszti főügyészt betegsége gátolta az ülésen való megjelenésben s ezzel az ülés egynegyed tizenkettő után tíz perccel véget ért.

— (A Haydn-Oratorium és a pécsi püspök.) Hettyey Sámuel, pécsi megyés püspök, értesülván a nagyszabásu mozgalomról, mely oly világhírű mű előadását fogja eredményezni, minő Haydn *Évszakok* című oratoriuma, információkat szerzett a pécsi zenei viszonyokról s magáról a műről, ennek részleteiről s ezek tetszését annyira megnyerték, hogy *kilátásba helyezte megjelenését*. Most a magas látogató részére alkalmas hely után néznek s közönségünk bizonyára lelkes örömmel fogja üdvözölni a főpáztort a zeneművészet iránt való érdeklődése terén is.

— (Uj hivatalokban.) Zavaros Péter, árvaszéki elnök nyugdíjaztatása folytán — az állás betöltéséig — helyettesítések válván szükségessé, az árvaszéki elnöki állásra helyettesített Nendtvich Andor fogyasztási adótanácsnok helyét ma délután foglalta el Reeh György rendőrkapitány, a ki a rendőrkapitányi ügyeket Oberhammer Antal volt fogalmazónak adta át. Oberhammert a városi másodaljegyzői állásban Bész Gyula helyettesíti. A helyettesek az új hivatalokban már ma délután megkezdtek működésüket s ismerve közigazgatási képességeiket s a tisztviselői szolgálatban eddig szerzett érdemeiket, reméljük, hogy a választás alkalmával a közgyűlés véglegesíteni is fogja őket új hivatalaikban!

— (Egyházmegyei kinevezések.) Szilvek Lajos dr. az egyházmegyei számvevőség tagjává, Fent Ferenc dr. a középiskolai hittanárokat vizsgáló bizottság tagjává kinevezettek. E vizsgáló bizottság póttagjai lettek mi készül ellenem, halvány sejtelmem sem volt. Jeanette távollétem alatt valószínűleg kárpótolta magát s én egy szép napon arra ébredtem, hogy Jeanette, a bájos *»baba aszszonyka«* (mint ti előszeretettel neveztétek) szórén-szálán eltűnt — megszökött! és én pedig csomagolok, hogy mielőbb Párisban legyek, hol jogtanácsosomat, a válópör megindításával fogom megbizni.

Ez fiuk rövid távollétem tragédiája.

Most pedig gyerekek ég veletek a vizsontlátásig ölel

szalmaözvegy barátotok
DU' CAT.

Felolvasásom befejeztével — mely alatt barátaim visszafojtott lélekzettel lesték a levél tartalmát — körülnéztem s vártam a hatást, de egy hang sem hallatszott. Ugy látszott, mindnyájunkat ugyanazon gondolat tartott fogva, mert a fecsegő Paul hirtelen megszólalt:

— Ni! mit! Hol van Francois?

Valóban! csak most vettük észre, hogy a szellemes Francois helye üresen maradt.

— De hát hol lehet az az ember? — kérdeztem ámulva.

— Valószínűleg az öreg Du' Cat-nál Versaillesban, válaszolt mosolyogva Paul!

— Hogy kerülne ő oda?

— Nos, mint látomány a telepathia segítségével?!

De Ryon.

Hánuy Ferenc dr. és Vörös Nándor dr., kar-káplán.

— (Uj takarékpénztári könyvelő.) A pécsi takarékpénztárnál Höbbling Viktor nyugdíjaztatása folytán — a megfelelő fokozatos előléptetések után — egy segéd-könyvelői állás üresedett meg, melyre a takarékpénztár igazgatósága mai ülésében hét pályázó közül Dorsch Pált választotta meg.

— (Juhász Ilona a törvényszék előtt.) A pécsi szintársulatnak tavalyi kedvelt primadonnájáról, Juhász Ilonáról szól ez az ének. Juhász Ilona tudvalevőleg Somogyi szintársulatától Komjáthy János, debreceni szintársulatához szerződött. Mikor azonban a *»Boszorkányvár«*-ban fellépett, az összes debreceni lapoknak — hogy s hogy nem — nem tetszett a hangja, mint olyan, a melyik *»nem megfelelő«* a debreceni színházhoz. Komjáthy tehát elbocsájtotta. Juhász Ilona erre bepörölte. Múlt hó 16-án volt ez ügyben a tárgyalás a debreceni kir. járásbiróság előtt. A felek azonban nem mentek el a tárgyalásra s csak képviselőket küldték oda. A tárgyalásnak az lett az eredménye, hogy a primadonna folyó hó 31-én a törvényszék előtt szakértők jelenlétében próbaéneklést fog tartani.

— (Halálozás.) Farkas János, paksi segédtelekkönyvvezető, 24. éves korában meghalt. Temetése tegnap volt nagy részvét mellett.

— (A „Szigetvári Polgári Kaszinó“) folyó hó 8-án (kedden) saját helyiségében táncal egybekötött tréfás estélyt rendez. Belépti-díj személyenként egy korona. Kezdeté 8 órakor. A tréfás estély műsora a következő: I. Egy trombita. Előadja rajt egy ur ama darabot, melynek hallatára Jericho falai ledőltek. II. Lumpacius vagy a három jó madár. Csakis szolid és komoly urak által adatik elő, kik ezen est kedvéért rugnak ki ez egyszer kivételesen a hámból. III. Vándorszínész-trupp. Hallatlan szerencse, hogy a mucsai szintársulat Koplalaghi Jaroszláv boltörgróf intendánssal összezőrdülván, sikerült e kiváló erőket az estélyre megnyernünk. IV. Árucarnok. Csakis valódi hamisítatlan cikkek árusítatnak el vállalkozó szellemű hölgyeink által, *»szolid kiszolgálás«, »olcsó árszabás«, »kevés haszon, nagy forgalom«* elvekkkel. V. Akrobaták, kötél-táncosok, bohócok. VI. Egy dobos. Meglepő ujdonság!!! VII. Egy óriás-kigyó. Egyenesen Hamburgból rendeltetett, bámulatosan szelid, idomitott. VIII. Népekecsék és Jambo. IX. Kártyavetés és szerencsejátékok. A legegyszerűbb módja a meggazdagodásnak. X. Szigetvár éjjel. E remek tájkép alkotója nem kívánja magát megneveztetni. Nagyon hatásos, bámulatot keltő.

— (Késsel fegyverkezett tolvaj.) A napokban Kohn Jakab, keői lakoshoz úgy 7 óra tájban este egy késsel fegyverkezett egyén behatolt és annak az almáriomjában talált 8 frttal ellillant. A hercegszöllősi csendőrségnek azonban sikerült a tettest Gyulai Ferenc ugyanottani lakos személyében megcsipni és a dárdai járásbirósághoz bekisérni.

— (Az irtalmas-rend) pécsi betegápoló intézetének a múlt évről szóló kimutatását most adta ki Pataky Lucidus, házfőnök és igazgató főorvos és dr. Schik Jácint, főorvos. A kimutatás szerint 1896. évről 34

beteg maradt ápolás alatt; 1897. évben felvételt 676 beteg, összesen a betegek száma tehát 710 volt. A múlt évben elbocsátott gyógyulva 570; javulva 84, gyógyulatlannul 16; meghalt 20 beteg, kik közül 3 haldokolva került a kórházba; a folyó évre ápolás alatt maradt 20 beteg. Az ápolási napok összege 10.341 volt; átlag egy beteg ápolatott 14.4 napig; halálozási százalék 3.86%. A meghaltak között volt: pécsi illetőségű 2; gyógykezelés miatt jött vidéki 11; munkakeresés miatt jött vidéki 7. Bejáró beteg összesen 202 kezeltetett. Műtétet a rendes betegekben 99 esetben, a bejáró betegekben 74 esetben végeztek. Az ápoltak között volt magyar 595 s azonkívül alsó- és felső-ausztriai, bajor, bolgár, boszniai, cseh, horvát, gácsországi, krajnai, lengyel, morva, német, olasz, dalmát, szlavoniai, stájer, szerbiai és sziléziai származású betegek voltak a kórházban. Vallásra nézve volt 553 róm. katolikus, 46 református, 30 evangélikus, 25 izraelita, 18 görögkeleti és 4 görög-katolikus. A rend magyarországi kórházai között a pécsi kórház a zág-rábi, budapesti és pozsonyi kórházak után a negyedik helyen áll.

— **(Rablótámadás.)** Sásdi levelezőnk írja a következőket: *Honig* Jakab, sásdi pékmesternek süteménykihordója, *Végh* Mihály, meződi lakos, derék öreg ember. Tegnapelőtt, mikor *Végh* Felsőmindszenten *Honig* Mór kereskedőnek egy jó csomó zsemlyét eladott, éppen ott volt a boltban *Bonnert* János, felsőmindszenti lakosnak 18 éves cselédje, *Schmidt* János is. A suhanc, a ki olyan gyenge növésű, hogy alig látszik többnek 15—16 évesnél, látván, hogy az öreg ember nagyobb csomó pénzt kap, arra a gonosz gondolatra jött, hogy ki fogja rabolni. El is határozta, hogy vakmerő szándékát mikép hajta végre. Előre kiment a sásdi erdőbe s ott egy bokorban rejtőzködve megvárta a hazafelé tartó öreg embert. Mikor az öreg arrafelé tartott, elébe állt és egy zsemlyét vásárolt tőle. Fizetett is érte, de mikor a mit sem sejtő öreg ember a pénzt eltette, egyszerre botjával fejbe csapta, úgy, hogy *Végh* fejéből patakzani kezdett a vér. Ez azonban nem vesztette el lélekjelenlétét; nála is volt bot és védte magát, végre emberek jöttek és ekkor a vakmerő rabló megugrott. A sásdi csendőrség csakhamar elfogta azonban és kihallgatta, mikor is azt vallotta, hogy *Végh* nem akarta megölni, csak elszédíteni, hogy a pénzt elrabolhassa tőle. A rabló suhanc most a sásdi járásbíróház börtönében ül, honnan át fogják kísérni a pécsi ügyészség fogházába.

— **(Troll Ferenc alapítványa.)** *Troll* Ferenc, káptalani nagyprépostnak szegény és beteg papok segélyezésére tett alapítványának múlt évi kamataiból egyenként 100 frt segélyben részesül az idén 12 lelkész, köztük *Ábrahám* István és *Kiss* Rezső, pécsi hitoktatók is. A pécsi egyházmegyei rk. tanítók segélyezésére tett alapítványból pedig fejenként ötven forint segélyben részesül az idén 22 egyházmegyei tanító.

— **(Az utolsó thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet jövő vasárnap tartja utolsó thea-uzsonnáját. A thea-uzsonna végleges műsora a következő: 1. *Egry* Béláné urnó Schubert *»Vándor«* című dalát énekl. 2. *Egry* Dezső szaval *Petőfiből*. 3. *Voss* Richárd köl-

teményéből *»Az esketés«* című magánjelenetet, Thomann rajza után, előképben bemutatják: *Breining* Olga, *Opris* Angela, *Lutsch* Mariska, *Szily* Terka; *Angyal* Pál, *Németh* László és ifj. *Nagy* Jenő. Végül *Szilassy* Károly a *»Patakányirtó«*-t fogja bemutatni s ez utóbbi előképben egész sereg apró gyermek vesz részt. A két előkép főpróbáját f. hó 5-én (szombaton) este 6 órakor tartják a nőegylet helyiségében, melyen a közönség 20 krajcár belépti-díj mellett jelenhet meg.

— **(Szülői gondatlanság.)** Tegnap este 9 óra tájban jelentette *Mészáros* Józsefné a rendőrségen, hogy ovodába járó hároméves kis fia egész nap nem volt otthon s hiába várták mindaddig, nem tért haza. Az eltévedt kis fiút ugyan elég későn indult keresni az anyja, de ebbeli gondatlanságát még sem fizette meg nagy aggodalommal, mert a fiu akkor már a szigetikülvárosi rendőrlaktányán volt, hová bevezették az utcáról, a hol sirva kóborolt. Ott aztán átvette az anyja és haza vitte, hogy máskor jobban vigyázzon reá.

— **(Gyermekrabló komédiások.)** Az ezelőtt három évvel eltűnt négyéves kis *Stengl* Anna feltalálása ügyében most a pécsi rendőrkapitányság országos körözéshez folyamodott. Elrendelte a *Tettler* Károly, *Tettler* Albert, *Bernhardt* Adolf, majd *Krausz* Ernesztin nevű igazgatók vezetése alatt kóborló vándor komédiástruppok letartóztatását és kérdőre vonását, nincs-e náluk az eltűnt kis leány? Tudvalevőleg a pár héttel ezelőtt megindult, de eredmény nélkül maradt nyomozás egy Baranyában vagy Somogy megyében vándorló komédiástrupp fejét gyanúsította a leányka elrablásával s most az ezzel összeköttetésben állt vándorkomédiásokat körözteti a rendőrség, hogy kérdőre vonja őket, hogy mit tudnak az elrabolt kisleányról?!

— **(A pécsi kath. kör)** nagybőjti felolvasásait március 13-án és 27-én, továbbá április 3-án fogja megtartani. Az első estén felolvas *Kozári* Gyula, kinek felolvasásán kívül még *Szohner* Olga, *Hunyady* József és *Vörös* Nándor dr., karkaplán is fognak az első este műsorában szerepelni.

— **(Tehén a kocsin.)** *Csöre* József, rácmecskei fuvaros, a sellyei vásárról egy tehénét szállított Pécsre. A tehén, mikor *Üröghön* keresztül hozta *Csöre* a kocsiján, még kényelmesen kérozött s mire a rácvárosi vámhoz érték vele, már kilehelte a páráját. Természetesen, a rendőrség azonnal intézkedett, hogy a gyorsan másvilágra költözött tehén porhüvelyét ne hozzák be a városba, hanem vigyék ki a gyepmesteri telepre, a hol majd az állatorvosok megvizsgálják, hogy mi okozta a kimulását?!

— **(Feltört pince.)** *Vahl* Antal, baáni lakos pincéjét ismeretlen tettesek feltörték s onnan egy permetezőgéppel és egy baltával odább álltak. A nyomozás megindult.

— **(Költségvetés és az előléptetések.)** Vannak, a kik még a miniszter uraknál is feszültebben várják, hogy a tárca letárgyaltassék. Ezek közé tartoznak azok az állami hivatalnokok, a kik a költségvetés utánra várják a többfizetést s a kiknek legnagyobbított fizetése föl is van véve azon összegekbe, a mik fölött a tisztelt ház most vitatkozik. A pénzügyminiszter költségvetését

ily érzelmekkel várják Pécsen is az állami hivatalnokok. A mikor a budgetet általánosságban és részleteiben letárgyalták, — miniszter leiratban fogja tudatni, hogy kik örülhetnek a budgetnek.

— **(A vidéki színészek segélyezése.)** Régi nóta ez a dolog, s az a sajnós, hogy mint legtöbbször — most is csak mozgalomról és nem intézkedésről van szó. A mozgalmat a vidéki színészek nyugdíjintézete érdekében indítja meg az országos színészegyesület. Küldöttséget akarnak meneszteni a királyhoz és arra hivatkozva, hogy a nemzeti színház nyugdíjintézete is részesült a felség 40.000 forintos adományában, a vidéki színészek nyugdíjára is segélyt akarnak kérni. Megkeresik a belügyminisztert az iránt, hogy a vidéki színészet rendezése kapcsán már az 1899. évi költségvetésbe tizezer forint segélyt vegyen fel a nyugdíjintézet részére, — a főváros pedig, a mely ígéretet is tett már az egyesületnek, hogy ingyen színház telket ad át — fölkéri, hogy a tanács jelölje ki akár a jobb, akár a baloldalon a színház céljaira alkalmas telket. Ezenkívül több tervezet van a segélyezésre nézve, a miket az e célra kiküldött bizottság legközelebb elő fog terjeszteni az egyesület közgyűlésének.

— **(Harc az utcán.)** *Kreuner* István kaposvári születésű, 21 éves nőtlen kömives Budapesten összeverekedett egynéhány kömives társával, akik azután annyira össze szurkálták, hogy életveszélyes sebekkel szálították a Rókus-kórházba. A rendőrség összefogdosta a verekedőket *Gretz* Márton, *Litkovszky* János és *Glas* János személyében, a kik közül csak *Gretz* ismerte be bűnösségét, míg a többiek tagadnak. A rendőrség fogva tartotta őket.

— **(Hering-lakoma.)** Az ujsörgyár téli helyiségeiben folyó hó 3-án (csütörtökön) nagy hering-lakomát rendez *Krévec* Ágoston vendéglős. A zenét *Korodi* Károly népzene-kara szolgáltatja.

— **(A postautalvány jubileuma.)** Ebben az esztendőben lesz ötvenedik évfordulója annak, hogy a postautalványokat forgalomba hozták. A postautalvány porosz eredetű, nem angol, bár sokan azt hiszik, hogy Angliából jutott hozzánk, mint minden fontos postai újítás. Persze 1848-ban még nem volt ez az institúció olyan tökéletes, mint ma. Így például, hogy többet ne említsünk, 25 tallérnál többet nem volt szabad a postai utalványra befizetni. Egyébként, mint tudjuk, most ismét több újítás lép életbe e téren.

— **(Kijátszott hegedű.)** Egy fiatal uriember odakölsönözte a hegedűjét kijátszás végett a farsang tartamára *Gáspár* János zenészek, azzal a feltétellel, hogy a hegedűt az február 28-án visszaadni tartozik. *Gáspár* azonban nem tett ennek eleget, hanem a hegedűt tegnap egy utazó nagybögös bögőjével együtt feladta a saját címére Budapestre. Ő maga, hogy feltűnést ne keltsen, *Pellérdén* szállt fel a vonatra, azt híven, hogy a hegedű Pestre érkezik s ő ott kiváltván, sajátjaként bánhatik vele. Csakhogy a tulajdonos neszét vette a dolognak s feljelentette az esetet a rendőrségnél. Onnan még idejében letiltották a hegedűt, mielőtt a vasuton elszállíthatták volna. Így a kijátszott hegedű mégis csak

visszakerül gazdájához; a cigányt pedig — ha megtalálják — sikkasztási kísérletért fogják felelősségre vonni.

— **(Elbocsátás a katonai kötelekből.)** *Borsitzky* Imre dr. és *Kovács* Sámuel, a pécsi 19. sz. honvéd gyalogezred tartalékos hadnagyai és *Schóber* Béla a pécsi 8. sz. honvédszázados tart. hadnagya szolgálati kötelezettségüknek eleget tévén, a honvédség kötelekeiből elbocsáttattak.

— **(Ki akar tengerésztiszt lenni?)** A fiemei haditengerészeti akademiába való főlvetelről szóló hirdetményt, a mely különben már a hivatalos lapban is megjelent, Fejérváry báró honvédelmi miniszter leküldötte a hatóságnak. Benne részletesen fől vannak sorolva a pályázati feltételek. Az érdekeltek a főjegyzői hivatalban nyerhetnek bővebb felvilágosítást.

— **(Hütlen cseléd.)** *Marton* Mór mészárosnál szolgálatban volt *Scheffer* Erzsébet, tizenöt éves cselédleány. Február 1-én kilépett a szolgálatból és más helyre szegődött. Volt gazdaasszonya azonban ma észrevette, hogy két pár új cipője és ruhája elvesztett. Másra nem gyanakodhatván, mint a leányra, jelentést tett a rendőrségnél és a vizsgálat be is igazolta a leány bűnösségét, mert magtálalták nála a lopott tárgyakat. A tolvaj leányt átadják a királyi ügyészségnek.

— **(Századvégi bölcsők.)** A jövőben nem kell majd agyonfáradt férjeknek, a fiatal anyáknak vagy a dajkáknak félni, vagy

egész álmukat fölládozniok, hogy a síró csecsemőt ringassák éjnek éjszakáján. Anglia az a boldog ország, hol az első motoros bölcsők föltűntek. Egy anya, ki azonnal szerzett magának ilyen csodajószágot, kijelenti, hogy nincs ennél tökéletesebb találmány. E bölcsők vilámmalossággal, vagy petroliummal mozgathatók. A ringatás a leglassabb tempótól a leggyorsabb tempóig fokozható egy egyszerű csavarral, a mit kiki ágyából kényelmesen elvégezhet. Még nappal is teljesen magára hagyható a kis baba. Ki van zárva minden baleset: sem a bölcső fölfordulásától nem kell tartani, sem attól, hogy a kisgyermek kiesik, mert a bölcső fala magas. Az orvosok ugyan azt állítják, hogy a folytonos ringatás egészségtelen, de csak kevés anya osztja e véleményét. és így kétségtelenül nemsokára mindenütt lesz található ilyen automata bölcső, a hol síró babák és fáradt szülők vannak.

— **(Legény az eperfán.)** Szerette a legény a leányt, de a szülők nem jó szemmel nézték, hogy a házuk tájékát kerülgeti. A legény elől elzárták a leányt, hogy ne is láthassák egymást többé. Egyre azonban nem számítottak a szülők, a szerelmes ember találékonyságára. A legény ugyanis esténként fölmászott a leány ablaka előtti eperfára s onnan nézte a szerelmesét sóhajtozva, epedő pillantásokkal, nagyokat nyelve, mikor a vetélytársával évődött a leány odabenn. Egyszer aztán rajta csípte a gazda,

— Ki van ott a fán? — kérdezte ijedten.
— Hát csak én — mondta a meglepett szerelmes.

— Lopni akartál, ugy-e, gazember?

— Dehogy, csak epröt akartam szödni.

Persze, hogy kiderült a turpisság, mert tiszta dolog, hogy március havában nem szoktak epret szedni. Gazduram nem csinált lármát a dologból, hanem magyaros módra ábrándította ki a szerelmes legénykét.

Művészet, irodalom.

○ **Madarász.** Ha Somogyi a jelenségeket figyelemmel kíséri s azokból csak egy kissé is ítélni tud, könnyen rájöhetett *Örley* Flóra rövid vendégszereplése alatt is arra a csudaszerre, a mivel a mi közönségünk közönyét megtörni lehet. Jó előadásokat kell nyújtani — s a nézőtér megtelik, de aztán a közönségre is kell bizni azt, hogy mit tart jó előadásnak. Mert olyan furcsa ez a mi közönségünk; nem engedi magába disputálni, hogy csakugyan jók azok az előadások, a melyek neki nem tetszenek, de a melyekről az igazgató váltig erősíti, hogy kiállják a versenyt bármelyik elsőrendű színház előadásaival. *Örley* Flóra már első felléptével meghódította a közönséget s ez aztán meg is töltötte a színházat egész vendégszereplése alatt, pedig nem mondhatni, hogy valami nagyon új darabokat látott volna. Postás Milka méltóképen sorakozik a vendégművésznő többi itt bemutatott szerepéhez s úgy kitűnő, természetes játéka, mint szép éneke igaz műélvezetet nyújtott a nagyszámu és előkelő közönségnek, mely nem is fukarkodott tetszésnyilvánításaival; tisztelői pedig belépése alkalmával egy gyönyörű virágcsokorral és egy nemzeti szalagos óriási babér-

érzékenyülés. Elszégyelve érzékenykedését akkor, mikor minden energiáját a boszuharcra kellett összegyűjtenie, néhány pillanattal később már újra összeszedte magát és büszkén emel fel fejét.

Nikoláj egy régi divatu, magas, faragott támlájú karosszéket tolt elébe. A grófnő lassan leereszkedett a székre, Nikoláj pedig tíz lépésnyire távol egy széken foglalt helyet. Még mindig hallgattak. Nikoláj mély gondolatokba látszott merülve lenni. Arcán valami kemény, hideg vonás látszott, a mi máskülönben nem volt sajátja a vén orosz arckifejezésének.

— Te nem szólsz semmit? kérdé a grófnő hirtelen, szinte ingerült hangon. Azt reméltem, hogy benned ugyanazt az izgalmat keltem, mely engem fogva tartott, vártam a meglepetés kitöréseit, a kérdéseket — és te hallgatsz. Gondold meg, hogy barátja volt, legjobb barátja, fegyvertársa. Emlékezzél csak vissza, az első, ki hozzánk sietett, az első, ki fájdalmainkat osztotta, reményt és bátorságot öntött belénk, Mihály volt.

•Nyugodjék meg Nikolajevna Xenia — mondá nekem — ez az elfogatás csak tévedésből származhatott. Mi mindnyájan barátai vagyunk, hatalmasak vagyunk, el fogunk menni egész a cárig. És így nyertem ismét vissza bátorságomat. Hiszen tudtam, hogy bátyám, ki szabad-
elvé, lelkesedő, ideális természetű volt, a varázsa alatt állott az új eszméknek, sőt azt is sejtettem, hogy összeköttetésben van a titkos társaságokkal, de ismertem loyális katona-természetét is, mely nem engedte túllépnie az álmat, ha a cselekvés pártütővé tette volna. A szerep, melyet neki a komplot tulajdonított — az asztalában talált papírok bizonyították, hogy azt a szerepet játszotta

nak le kellett győznie az övét. Így lettem a könyörgőből — felfoghatod, mily megerőltetésembe került ez — parancsolóvá, uralkodóvá, röviden: ismét Komanoff Xenia, ki még Iván örült szenvedélyével is dacolni mert! Folytattam hát:

— Most, hogy tudom már az áruló nevét, azt is tudni akarom, mily okok birták ezt az embert, kit Iván barátjának tartottam, ilyen merényletre? kérdém szilárd hangon.

— Nem, nem, elég . . . Ne kérdezzon nagyon sokat . . .

— Meg fogod nékem vallani . . . igen, meg fogod vallani, a mit e dologról tudsz — vagy — istenemre mondom, melledbe dőlöm ezt a kést.

E szavakkal felragadtam a mellettünk álló asztalról egy tárgyat, melyre már néhány perc óta tekintetemet szegeztem. Egy értékes műremek volt, régi toledói-penge, melynek csodálatosan cizellalt tokja szikrázott a sötétben. Kihuztam a tokból és örvénylő szenvedélyt színelve, a fegyvert mellének irányítottam, mely hullámozott az aranygáze alatt.

Tekintetem oly vad elhatározást keltett, hogy kifejezzem, mozdulataim oly igazán tragikusok lehettek, hogy hitt a felindulásomban és nagyon megijedt.

Halkan, hogy alig értettem szavát, de alázatos hangon mormogá: Nos, hallja . . . és aztán megkezdte elbeszélését, a csuklás időről-időre megszakította szavát, tétovázva, majd visszariadva, végtelen pauzákkal és folytonos ellentmondások között beszélt, melylyel meggyőződött arról, hogy — miután már kitombolta magát dühe — arulásának tudata félelmes súlylyal nyomja lelkiismeretét.

koszorúval lepték meg a művészuót. Környezete is mindent elkövetett, hogy egészben összevágó előadást produkáljon s különösen kitűntek *Leopold Franciska* és *Hunyadi*; előbbi a harmadik felvonásbeli szerelmi áriával, utóbbi a fülemile dallal aratott nagy tetszést. *Némethy Gizella*, ki Szaniszló gróf szerepét adta, elismerésre méltó törekvésről tett tanúságot. *Andorffy, Benkő Jolán, Bognár, Borbély* és *Delli* jóízű mókáikkal állandó derűtségben tartották a házat, bár egyik-másik néha túlzásokra is ragadtatta magát, de hát a közönség megbocsátott nekik s utóvégre ez a fődolog.

Törvénykezés.

§ **Két érdekes ügy.** Ma hozott ítéletet a pécsi kir. ítélőtábla a közel multban nagyobb érdeklődést keltett *Köszl* és *Simonovits*-féle ügyekben. *Köszl* Jánosra az első bíróság által kirótt 2 és fél évi büntetést két évre szállította le, míg *Simonovits*ra vonatkozólag az első bírói ítéletet egészében jóváhagyta.

§ **A sásdi közjegyző fegyelmi ügye.** Dr. *Barna Lajos*, sásdi kir. közjegyző ellen több ügyben tétetett fegyelmi feljelentés és a tárgyalás huszonhét esetre vonatkozólag rendeltetett el. *Varga Nagy István* elnöklete alatt *Geiger Dezső* és *Göbel Gyula* bírákból, dr. *Külley Zoltán* siklói, dr. *Blum Béla* pécsi és *Laubheimer Oszkár* alsó-lendvai kir. közjegyzőkből alakult meg a fegyelmi bíróság. A tár-

gyalás ma reggel kezdődött s még előreláthatólag holnap és holnapután is tartani fog. Közönség különösen délelőtt nagy számmal volt jelen, mert a tárgyalási terem az érdeklődők részére nyitva áll.

§ **Lókötő konzorcium.** Valóságos gyilkos kinézése van *Sztojka Imre* göllei cigánynak, a ki mellett tegnap is két szuronyos börtönőr állott, míg a törvényszék előtt valamóságát megtette. Hatalmas termetéből kilátszik az öserő, vadul villogó szemeiből pedig a gonosz indulatok tüze csillog elő. Mikor elfogva *Sásdra* kísérte egy csendőr, akkor is szökésen járt az esze, mert a rabéletben már sokszor levén része, ismeri annak hosszu, unalmas napjait és a kényszermunkát, melytől irtózik féktelen, kóbor természete, a mely nem ismeri a különbséget az enyém és tied között. Széttépte nagy erőfeszítéssel a kezét, lábát összebilincselő láncot és a kísérő csendőrré vetette magát, fojtogatni kezdvén azt. Valóságos élethalál harc fejlődött ki a két ember között. A csendőr kirántotta kardját, a cigány pedig megragadta jobbját s mindkettő iparkodott a hegyes, éles fegyvert birtokába keríteni, hogy halálra sebezze azzal a másikat. Szerencsére *Sásdnak* végső házai már csak kiáltásnyi távolságra estek a küzdelem színhelyétől és a csendőr kiáltásaira emberek futottak segélyére és lefogták a dühösen védekező rabot, kinek ezen szökési kísérlete, párosulva a hatóság közege ellen elkövetett erőszakossággal jelentékenyen súlyosabbá tette azon büntetést, melyre már

előbb elkövetett bünteteivel rászolgált. A szilli vásáron találkozott össze a mult évben *Sztojka Imre Nagy Kovács* Márton döbröközi lakossal. Kérdésére panaszkodott *Kovács*, hogy nehéz az élet, a jég eiverte terményeit, pénze nincs, élni is alig tud. A cigány rövid idővel azelőtt szabadult ki a börtönből, de az nem akadályozta abban, hogy fel ne szólítsa *Kovácsot* újabb rablásokra s mivel az hamar beleegyezett, elindultak ketten és 1897. novemberben *Beremend* felé vették utjukat. Utközben *Rác-Petrén* elloptak két lópokrócot, majd 22-én este *Skulnik Jócó* istállójába hatoltak be s onnan kivittek két lószerszámot, azután kivezettek két tüzes csikót s azokat felszerszámozva, rájuk pattantak és meg sem állottak *Villányig*; ott *Utyicsánovics Stevó* kocsijába befogták a két lovat s most már kocsin mentek *Ligetig*, a hol *Nagy Mihálynál* szállottak meg. A gazdának megtetszett a két tüzes, 4 éves paripa s bár tudta azok lopott voltát, cserét ajánlott nekik s tényleg meg is kötötték az alkut. A lopott lovak *Ligetben* maradtak, s cserébe két kehes lovat kaptak a tolvajok, nyolcvan forintot pedig később ígért nekik megadni *Kovács*. Azonban pénze nem igen volt s így később még két kehes lóban és nyolc forintban egyeztek ki. A turpisság azonban kiderült s mindhárman a törvényszék elé kerültek, a hol *Sztojka* visszavonta a csendőrök és a vizsgálóbíró előtt tett beismerő vallomását és tagadott mindent. Azonban társai töredelmesen beismerték az elkövetett cselekményeket s így hasztalan volt az

— *Komanoff Iván* nem az egyedüli volt, ki engem szeretett. Mikor az a másik . . . a barátja, gróf *Vorovits* látta, hogy el van határozva engem nőül venni és . . . akkor már nem voltam szabad, mert én . . . megcsaltam *Ivánt* . . . iszonyatos dühbe jött. Fenyegetőzött. A szenvedély egy önfeledt pillanatában, viszonyunk kezdetén, elbeszéltem *Mihálynak*, kit *Iván* igaz barátjának tartottam, ennek politikai álmait. A császár tilalma megnyugtatta *Vorovitsot*, de mikor *Iván* egyizben arra, amit a cár egy szeszélyé-nek nevezett, az ő jelenlétében azt mondta: »Elhagyom Oroszországot, de *Nathália* mégis a nőm lesz!« — tudja *Isten*, hogy soha komolyan erre nem gondolt, mert kérésemet, hogy költözzünk el, mindig kereken visszautasította — erre . . . *Nikolajevna Xenia*, kitalálhatja már a többit . . .

Igen, kitaláltam! Gróf *Vorovits Mihály*, az ő állásában, a császári kabinetiroda rendőri osztályában, könnyen tett szert olyan röpiratokra és lapokra, melynek pusztá bírása minden orosz alattvalót a megsemmisülésbe taszít. Könnyű volt *Mihálynak* néhány ilyen veszedelmes példányt *Iván* íróasztalába csempészni, mert mint barát és bizalmas, szabadon járt-kelt palotánk minden részében.

Eleget tudtam, nagyon eleget! Mint egy örült, rohantam ki a házból. Odakünn szédült fövel haladtam tovább, minden a mi köröttem volt, az utca, a házak, a lámpák, pokoli táncot járva forogtak köröttem, a lovak, a szánok, az emberek ép úgy táncoltak és én rohantam, rohantam, mind messzebb, ki a végtelen hóba, mely még mindig omlott az égboltról . . .

*

A nő, ki ezt szenvedélyes izgatott hangon elbeszélte,

egy óriási, remekül berendezett és nehéz szőnyegekkel beagatott szalon háttérében állott, egy márvány oszlopra támaszkodva, melyen *Turgenjeff* mellszobra állott. *Karcsu*, magas nő és méltóságteljes tartása még magasabbnak tűntette fel. Hullámos, itt-ott szürkülő haja szelidítette sápadt, barnás arca kemény vonásait és parancsoló kifejezését. Magas, szép homloka, a melyről sugárzott a szellem és a végtelen akaratereő, éjfélete szemeinek tüze, a hajlott orr a remegő orrcimpákkal, az erős érzéki ajkak *Komanoff Xenianak* az exaltációig szenvedélyes természet kifejezését adták, ki teljesen szerelmének és gyűlöletének adta oda magát.

Évek óta *Párisban* lakott egy öreg házban, mely egy kertnek mélyén és a *rue St. Dominique* legelhagyottabb helyén feküdt. Gróf *Ivánovits Pierre*, az unokaöcscse lakott még nála. Ez fia volt annak a testvérnek, ki mint politikai pártütő *Szibériába* volt száműzve, de a halál nemsokára megváltotta. Napoktin *Nikoláj*, hű bizalmasa és a fiatal gróf nevelője, néhány orosz szolga, kinek megbízhatósága minden kétséget kizáró volt és kik *Moszkvából* követték urnójüket *Párisba*, képezték a háztartást.

Hosszas szünet követte a grófnő szavait. Megtörve az izgalomtól, melyet a feljúló visszaemlékezések idéztek elő, reátámaszkodott a márványoszlopra és pergő könnyei megkönnyítették szive fájdalmát.

Némán, tiszteletteljes távolságban és mozdulatlan-ságban osztani látszott *Nikoláj* a fájdalmat, melynek kitörésében már sokszor volt része.

De a bátor léleknek, ki fizikai lényét akaratereje rab-szolgájává tudja tenni, csak pillanatnyi lehetett az ilyen el-

ő tagadása is. A törvényszék Stojkát 4 évi börtönre ítélte, Nagy Kovács Mártont 2 és fél évi, Nagy Mihályt pedig 9 havi börtönre. A két utóbbi megnyugodott az ítéletben, Sztojka azonban felebezett. A kir. ügyész Sztojkára nézve súlyosbításért felebezett, míg a másik kettő ítéletében ő is megnyugodott.

§ **Rossz utra tért.** Özv. Niebl Jánosné, hosszuhetényi lakosnő nem igen nevelte leányait jó erkölcsökben, a minnek bizonyosságát adta a kettő közül a kisebbik, a *Paula*, a ki midőn keresztapjánál, *Thomas* Ferenc, hosszuhetényi lakosnál napszámban dolgozott, attól egy ponyvát ellopott és azt anyjának tudomására is adta, az pedig szalmazsákoknak szabta fel a lopott holmit. De a ponyván kívül még gyerekruhákat és más könnyen elemelhető dolgot is eltulajdonított az alig 16 éves leány és azokat saját céljaira használta. Azután bejött Pécsre szolgálni és pedig *Kokáli* Jánosnéhoz, ki együtt lakott *Mauthner* Paulával. Itt sem sokáig bírta a dicsőséget, hanem már két nap múlva megszökött, magával vivén gazdasszonyának egy csomó ruhaneműjét, a melyeket a szobában levő szekrényből szedett ki. Hazaérve, ott azt mondta, hogy azért bocsátották el a szolgálatból, mert nincsen cselédkönyve, de csakhamar a szomorú valóra ébredtek, midőn a törvényszék elé citálták őket. Anyja és Anna nevű testvére ellen is vádat emeltek orgazdaság miatt, azonban csak anyjára bizonyult az rá és pedig csak az első lopásra vonatkozólag, a másik leányt pedig teljesen felmentették. A fiatal leányt a javító intézetben töltendő hat havi fogságra ítélte a törvényszék, Niebl Jánosné pedig három napi fogházra.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 1-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Házban az ülés elején nem lévén több szónok, *Szilágyi* Dezső elnök az igazságügyi tárca költségvetésének általános vitáját berekesztette.

Erdély Sándor igazságügyminiszter kijelentette, hogy *Emmer* Kornél javaslatához hozzájárul. Megbizott egy ismert előkelő hírlapíró memorandum elkészítésével, mely a sajtótörvény ügyében nagy változásokat tervez. Ugyanezt megbizta az új sajtótörvény elkészítésével is.

Erre általánosságban megszavazták a tárca budgetjét.

A részletekhez *Kubinyi* Géza, *Major* Ferenc és *Visontai* Soma szóltak hozzá.

Erdély Sándor igazságügyminiszter beszéde után a Ház a részletes tárgyalást is befejezván, a jobboldal éljenzése közt a költségvetést megszavazták.

Percel Dezső felelt az ülés végén *Molnár* Jánosnak a csacai vérengzés ügyében tett interpellációjára.

A választ az interpelláló nem vette tudomásul, de a Ház többsége igen.

TÁVIRATOK.

— **A nagybeteg özvegy trónörökösne.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stefánia*, özvegy trónörökösne,

influenzájához tüdő és mellhártya-gyulladás járult, úgy, hogy állapota aggasztó. A beteg láza csekély ugyan, de hamar terjed. Félt, hogy a baloldali tüdőgyulladás a jobb tüdőre is áttérjed. Ma délután az özvegy trónörökösne láza 39 fokra emelkedett. A tüdőgyulladás fájdalmat okoz a betegnek. Aggodalomra nincs ok.

— **Merénylet a görög király ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög király ellen merényletet elkövetők feje, *Karditzi*, 37 éves, régebben altiszt volt a görög hadseregben. Elbocsájtatása után züllésnek indult és többször be volt börtönözve. Egy ízben emberölésért hét esztendeig ült. Később kéteshírű házakba hölgyeket szállított. Mikor a rendőrség megtudta, hogy a merénylő üldözői elöl egy gyanus házba menekült, kordont vont a ház körül, de *Karditzi* maga adta meg magát. Kihallgatásakor semmi bűnbánatot sem mutatott; kijelentette, hogy ha a fegyver nem reszket cinkostársa kezében, mikor térdelve lőtt, bizonyosan agyonlövi a királyt. A hivatalos lap konstatálja, hogy egész titkos klub alakult s titkos üléseken hoztak határozatokat a király megölésére. A jegyzőkönyvet közölték a királylyal, aki azonban semmit sem adott rá. Tovább is kíséret nélkül kocsizott és sétált. Az athéni rendőrség a merénylet helyén legujabban egy sirkövet fedezett fel, mely dinamittal volt megtöltve. A rendőrség letartóztatta *Karditzi* két barátját, kik közül az egyikre nagy a gyanu, hogy ő a merénylő bűntársa. *Karditzi* megesküdött, hogy nem nevezi meg bűntársait. Athén város tanácsa elhatározta, hogy a merénylet helyén engesztelő kápolnát építtet.

— **Beteg hercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Klementina*, *Koburg-gothai* hercegnő szívelgyengülése és erőcsökkenése enyhült. *Ferdinánd* bolgár fejedelem felesége a hercegnő aggasztó betegsége következtében udvari kíséretével Bécsbe utazott.

— **A király fényképe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) O felesége ma lefényképeztette magát. A király Budapestről csütörtökön Bécsbe utazik.

— **Készülő párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bartha* Miklósnak az *Asbóth* Jenőhöz intézett leveléről *Kóbor* Tamás a „Magyar Ujság“ban sértőleg nyilatkozott. Ezért *Asbóth* Jenő provokáltatta. A segédek: *Puttonok* Mór, *Krasznay* Ferenc, *Molnár* Béla és *Rosenberg* Gyula ma délután tárgyalnak.

— **Dániel vaskoronája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király *Dániel* Ernő báró kereskedelmi miniszternek a vaskoronarend első osztályát adományozta. A kitüntetést a hivatalos lap holnapi száma fogja közölni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

10670. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai takarékpénztár végrehajthatónak *Wilhelm* Antal laskafalui lakos végrehajtást szenvedett ellen tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő a laskafalu községben, a 207. sz. tjkvben felvett 462/a. hrsz. ingatlanra 149 frt, a laskafalui 208. sz. tjkvben foglalt 462/b. hrsz. ingatlanra 151 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi március hó 22. napján d. e. 10 órakor Laskafalu községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 14 frt 90 kr., 15 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál Dárdán, 1897. évi dec. hó 9. napján.

Maurer Frigyes
 kir. aljárásbíró.

21174. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy *Klein* Ádám m.-peterdi lakos végrehajthatónak, ifj. *Bükkös* Sándor m.-peterdi lakos végrehajtást szenvedett ellen 20 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Magyar-Peterd község határaitban fekvő, a m.-peterdi 240. sz. betétben felvett I. 1—2. sorsz. 54/1. hrsz. házra, udvarra s 55/1. hrsz. kertre egészben, tehát a végr. törv. 156. §. a. pontja értelmében *Bükkös* Sándorné szül. *Fülöp* Erzsébet társtulajdonos jutalékára is 185 frt, továbbá a m.-peterdi 342. sz. betétben felvett I. 1—3. sorsz. 161/1, 161/2. és 161/3. hrsz. szőlőkre egészben, tehát a végr. törv. 156. §. a. pontja értelmében *Bükkös* Sándorné szül. *Fülöp* Erzsébet és *Szautter* Gusztáv társtulajdonos jutalékára is 172 frt, végül a m.-peterdi 342. sz. betétben felvett † 1. sorsz. 58/2. hrsz. udvarra egészben tehát a végr. törv. 156. §. a. pontja értelmében *Bükkös* Sándorné szül. *Fülöp* Erzsébet és *Szautter* Gusztáv társtulajdonosok jutalékára is 44 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi március hó 17. napján d. e. 9 órakor M.-Peterd község bírói lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át vagyis 18 frt 50 krt, 17 frt 20 krt és 4 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi december hó 17-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. trvszéki bíró.

Megvettem a SIPŐCZ-palotában levő korona bazárt,

a hol férfi-ingek, gallérok, nyakkendők, keztük, eső- és napernyők nagy választékban, sétabotok, hölgyek részére legyezők, illat- és pipere-czikkék stb. stb. **minden elfogadható áron** eladatnak.

SPIEGEL JÓZSEF.

VESZÉK

I. oszt. gyökeres Solonist és I. „Monticolát fajtisztán bármily mennyiségben.

Siptár Lajos

Pécs, Nagy-Flórián-utca 16. sz.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

4050. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Müller János végrehajthatónak, Fekete Ferencz m.-egregyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 4 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbíróság területén levő, M.-Egreden és határában fekvő, a m.-egregyi 756. sz. tjkvben szerkesztett 533. sz. betétben (az 1339. tkvi hrszámnak megfelelő:) Fekete Ferencz (nős Foris Borbálával) nevéen álló 763. hrsz. ingatlanra mégis azonban a 2061/97. sz. a. Tóth Fülöp javára bekebelezett ásvány, szénkutatas és kiaknázás iránti haszonbérleti jognak érintése nélkül 397 frt, továbbá a m.-egregyi 190. sz. tjkvből szerkesztett 236. sz. betétben (az 1314. megfelelő) A. I. 1—2. sor 790; 791 hrsz. a. felvett jószágtestből Fekete Ferencet illetett jelenleg Fekete István (nős Bán Rozáliával) nevéen álló $\frac{1}{2}$ részre 120 frt és végre a m.-egregyi 190 sz. tjkvből szerkesztett 236. sz. betétben az 1317, 1318 és 1319. hrsz. megfelelő 1. † 1. 2. sor 788, 789. hrsz. a. felvett ingatlanokból adós Fekete Ferencet illetett jelenleg Fekete István (nős Bán Rozával) nevéen álló fele részére 570 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 6. napján d. e. 10 órakor Magyar Egreden a községi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 39 frt 17 krt, 12 frtot, és 57 forintot, készpénzben vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sasdon, 1898. évi jan. hó 7. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi Hatóság.

Ellenberger Lajos
kir. albiró.

Százezrei a
családoknak iszszák
előszeretettel
naponta a

• Eljen! • éljen! •

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkávénak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babkávénak, valamint ajánlásra legmértőbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.